

Søren Søndergaards tale i anledningen af Søren Espersens 70-års fødselsdagsreception

Taler

Søren Søndergaard
Fhv. pressechef, Dansk
Folkeparti

Dato

12. oktober 2023

Sted

Snapstinget, Christiansborg

Kære Sønne

Du holder dig godt. Du ligner ikke en, der er en dag over 69. Jeg var ked af ikke at have mulighed for at fejre dig i sommer, så jeg er glad for at måtte deltage i fejringen af dig her på det gamle slot i dag.

Det er faktisk godt at være tilbage på slottet. Vil jeg godt sige. For en kort bemærkning. Vil jeg også godt lige sige.

Hvis jeg må sige det sådan: Jeg trives i havnene. Det er ”det konkrete Danmark”, hvis jeg må formulere det sådan.

Da jeg blev spurgt, om jeg lige ville holde en lille tale for dig her i dag, tænkte jeg straks:

Hold nu kæft, den mand forfølger mig da også i ét væk og over flere årtier!

For sagen er, at da jeg i sin tid for snart 20 år siden blev kontaktet af Dansk Folkeparti, hvor de lige ville høre, om ikke jeg skulle være deres nye pressechef, tænkte jeg: Hold nu kæft! Jeg kan da på ingen måde matche ham der Søren Espersen, dé sko kan jeg ikke udfylde. Det kommer ikke til at ske! Og da jeg sad til samtalen herinde den gang sagde jeg også, at jeg altså på ingen måde kunne det samme som ham der den anden Søren.

Så du var meget, meget tæt på at være årsag til, at jeg takkede nej. Min respekt for dig og for det, du havde udrettet i DF's første 10 leveår, var simpelt hen så stor,

at jeg ikke have udtalt trang til at ligne en inkompetent efterfølger.

Men Pia og de andre sagde bare, at jeg ikke behøvede være lige som dig. Du var her jo stadig, nu blot som MF'er, så hvis jeg ville være mig og lade dig fortsætte med at være dig, så skulle det hele nok gå.

Mine reservationer skyldtes også, at du er så ganske meget, som jeg ikke er.

Jeg nævner bare lige i flæng:

Du ser brandgodt ud på billeder. Selv i den periode, hvor du havde dit distingverede, grå imam-skæg – som jeg forgæves forsøgte at påvirke Yvette og Susie til at få dig til at barbere af. (Godt du besluttede dig for at få overstået dén fase, selv om det var et nederlag for pressechefen at du ikke bare rettede ind og gjorde det, mens jeg var her inde.) Det er jo for længst gået op for mig, at du så langt fra er den kønneste i din familie....Men du er pænere end mig, og det var deri min betænkning bestod.

Du er kæk og stjernegod til veltimedede kække kommentarer. Du kan det der lidt udefinérbare med at komme med den helt rigtige, kække kommentar i situationen – uanset, om det er om en meningsmåling, et jordskælv, en livstruende partikrise eller noget fjerde. Det kan være svært at efterfølge en karismatisk pressechef, der bare altid har noget på hjerte, og på en kæk måde kan mene meget om både Valdemar Rørdam, Israel, fodbold (jeg troede, Cristal Palace var Barbies dukkeslot, indtil Sønne indigneret forklarede mig noget andet!), britiske pudderparykker OG Skotlands pligt til at forblive i den britiske union, det amerikanske sundhedsvæsen og, for nu at trampe lidt i det, Margrethe Vestager som eventuel EU-formand...

Da Yvette og jeg havde strikket en fin kampagne sammen med en DF-familie og en nu kendt hund, der blev photo-shoppet (!), fyrede du med vanlig sans for timing og kække bemærkninger op under det hele ved som reaktion på noget brok fra nogle modstandere lige at bruge ordet ”neger”. Så havde vi balladen! Og al omtalen. Dén kampagne fik opmærksomhed, vi ikke kunne betale os fra.

Du fornyede den politiske kommunikation. Da du blev pressechef for det dengang nye Dansk Folkeparti satte du nye, folkelige standarder for politisk kommunikation. Både i måden, DF fortalte om sig selv redaktionelt og måden,

man markedsførte partiet og ikke mindst Pia Kjærsgaard på.

Havde Altinget dengang haft Tingprisen, og havde jeg siddet i priskomiteén, havde jeg stensikkert indstillet dig til prisen.

Faktisk har jeg valgt denne din festdag til at komme med en kort erkendelse. Bare her i denne lukkede kreds: Jeg fulgte jo ivrigt med i dansk politik allerede den gang, og jeg sagde derhjemme, at hvis ham der Søren Espersen gjorde alvor af al sin snak og stillede op til Folketinget, ja, så ville jeg stemme på dig. Efter nogle tilløb stillede du så i 2005 op. I en kreds, hvor jeg ikke kunne stemme på dig! For pokker da!

I modsætning til dig har jeg ingen politiske ambitioner. Jeg har den dybeste respekt for jer, der har og jer, der orker.

For listen over udfordringer er lang:

Man skal være på god fod med sin kredsbestyrelse. Man skal helst have en bestyrelse med en gennemsnitsalder på under 75, så de ind i mellem kan hænge nogle plakater op uden at falde ned. Man skal også helst have et godt forhold til ungdomsorganisationen, så man kan få bare lidt hjælp i en valgkamp. Man skal mene det samme som partiformanden. Det giver lidt udfordringer i de mere landlige dele af Venstre for tiden, kan jeg læse mig til... Man skal rette sig efter pressechefen. Det gjorde du så ikke i den kedelige sag med imam-skægget.... Man skal være en meningsmaskine på Twitter-X, Facebook, Insta og alle mulige andre steder. Man kommer, når ministeren kalder, også selv om ministeren er et fjols. Man skal altid være flink, når man møder vælgerne – de har så grumme meget at skulle have sagt.... Man skal lade som om valgdage bare ér det fedeste i hele verden, og at det der med at lade nogle vælgere, der ikke altid lige har begrebet det hele afgøre, om man har et arbejde dagen efter, er det skønneste, man ved. Fortsæt selv listen....

Der er mange grunde til ikke at blive politiker.

Så respekt for, at du blev det og du er det, Sønne. Nu endda for et nyt, spændende politiske projekt.

Og her vil jeg godt indskyde, at godt nok har du efterhånden 18 år på Tinge

under bæltet. Dét er imponerende. Men de dage er altså ovre, hvor du sådan bare kan lade det være uudtalt, men underforstået, at du er familiens vigtigste person, for du er jo folkevalgt og har et meget vigtigt hverv. Ingen over og inden ved siden af Folketinget, som I ved.

Siden jeg lærte dig at kende, Sønne, har jeg jo vidst, at du scorede langt over evne, da du mødte og blev gift med Yvette. I dét spil er du en nummer to. Lev med det, som statsministeren ville sige.

Men ved det seneste valg strøg din datter Susie ind i Folketinget. Jeg kender dig og ved, at du helt sikkert er umådeligt stolt. Men – det har jo også medført, at der nu er et både dygtigere og yngre medlem af din familie i Folketinget. Hvis Susie vil, bliver hun Dancing Queen her på slottet. Og så står du der... Ja, ikke med håret i postkassen, for det er en fysisk umulighed, men så med slipset da.

Og når du sådan får baghjul af både Yvette og Susie, så bliver du jo nummer tre. Dén placering så prins Henrik, må han hvile i fred, som bekendt ikke med milde øjne på, og når jeg tænker på dit udtalte royale gen, ja så tænker jeg også, at du deler lidt skæbne med prinsgemalen. Lidt royal har man vel lov at være, kan man jo sige.

Sønne, det er en fornøjelse at fejre din fødselsdag med dig i dag. Selv om dagen desværre står i skyggen af terrororganisationen Hamas' angreb på Israel og nedslagtning af et uhørt stort antal israelere, så skal det uanset de rædsomme omstændigheder og truslen mod det Israel, vi begge holder af, ikke hindre vores fejring af dig i dag. Vi lader ikke formørkede mennesker formørke vores liv. Vi bliver bare mere stålsatte på at ville livet.

Det er et privilegium at kende dig og din familie. I er vidende, kloge, velopdragne, givende mennesker, som man bliver mere forstandig af at omgås. Det har du din meget store del af æren for. Jeg glæder mig til din 80 års fødselsdag!

Fra mig til dig:

L'chaim, Sønne. Og Mazel Tov!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Dansk Folkeparti, Festtale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soren-sondergaards-tale-i-anledningen-af-soren-espersens-70-ars-fodselsdagsreception>